

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIX. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

XXIX. DIE AVGVSTI.

P. IOANNES THOMAS
CODURIUS. ATHINAS. COAD.

19. August.
Allobrox
Romæ.
1541. ætat.
31. Soc. 1.
S. Ioan. Bapt.
Mortificat.

Die S. Ioannis Bapt. nascentis natus & eiusdem morientis die mortuus est evolutâ ætate 33. annorum. Nonus fuit in primâ decade Ignatij Sociorum. Parisiis dum primis exercitiis excoleretur, triduum istic sine cibo & potu transegit, magno æstu abreptus. Venetiis die S. Ioannis Bapt. sacris initiatus, post alios labores Romæ Margaritæ Caroli V. filia à confessionibus fuit. Orandi studio apprimè addictus, conspectus est sublimis aliquando in aëre dum oraret. Anno 1541. ad S. Pauli extra urbem coram ea quæ istic etiamnum colitur B. V. imagine vota in Ignatij, vt vocant, manibus post Ignatium primus, & singulciens nuncupavit; & per campos illos, quæ ibat ad S. Sebastiani Basilicam, in lachrymas & voces miras erupit, corde animi flagrantiam non satis capiente. Pro hoc postea ægro sacrificaturus 29. Augusti ad S. Petrum in monte aureo cum socio Io. Baptista viola ibat S. P. Ignatius: & ecce repentino substitit in medio ponte Sixti, ac socio, Redeamus, inquit; Ioannes Codurius expiravit. Collatis temporibus deprehensum est, eodem tempore domi Codurium abiisse de vita. Scripsit postea P. Petro Fabro S. Ignatius, visam à quopiam (ipse is erat) Ioannis Codurij animam lucidam inter choros Angelicos ferri ad cælum.

Paulò ante mortem sibi probè præfens confessario retulit se, cum esset faber lignarius, suæ tenuitatis consciium hæsisse vehementer anxium animi, quid circa Societatem incundam sibi esset consilij capiendum: cum se minimè recipiendum opinaretur. Ea propter consilij causâ se singulis diebus dominicis Rothomago ad vicinum B. V. Sacellum primo ab vrbe lapide peregrinandum abiisse. Die quodam B. V. festo sibi vnâ vel alterâ ante noctis medium horâ precibus intento, suavissimam Virginem cum Iesu paruulo in sinu conspicuam adfuisse præfente ad larus etiam S. P. Ignatio. Dictum sibi ab illa dulcissimè blandientes; bono animo vt esset, se enim illum in suam fidem suscepisse. Mox ad Ignatium conuersa, illum eidem impensè commendavit; & Ignatio magnâ reuerentiæ significatione annuente, aula illa splendida (in qua hæc videre sibi videbatur Thomas) vnâ Iesus Maria, Ignatius ex oculis abiire. Dixit, Angelum quoque suum custodem sibi oranti elegantis paruuli specie terribè vel quarto videri visum eo in locis quæ ille fundendis precibus destinârat.

IOANNES
GVINDORA, SEV KIDERA.

Cvm P. Iacobo Antonio Ciannonio longis carceris incommodis maceratus, ferro in manibus pedibusque onustus, præcone præeunte, a sino infidere

Gallus Flexia. 29. Aug. 1610. ætat. 29. Soc. 6.

Vocatio.

B. V.

S. P. Ignatij

Ang. cubo

Iapon. Xamabaræ. 29. Aug. 1633. Fidet.

RR 2

infidere

insidere iussus, & circumuectus, ac post ludibria in foueam capite prono suspensus, hodie demum legitime cerandi ac viuendi finem fecit, fortiter moriendo.

P. CHRISTOPHORVS
FERRERIVS.

Italus in
monte Ro-
gali. 29. Au-
gust. 1637.
Zrat. Soc. 9.

Regula.

S. Ioannis.

Vocatio.

TAurini iurisprudentiam applausu insigni docuit; & postea ibidem Philosophiam cum iam se Societati transcripsisset magnâ laude ingenij ac virtutis. Amœnus, blandus, affabilis; & tamen modestus, non leuis. Neruum sanctimonix in eo collocauit, vt legibus domesticis accuratè pareret. Singulari voluntatis propensione ferebatur in S. Ioannem Apostolum quem etiam morienti Christophoro spectabilem adfuisse aliquorum opinio est, id ex eius verbis gestu, nutibusque legitimum. Placuerit Ioanni Virgini perpetua illa Christophori pietas quæ in eo præcipuè elucebat, cum nobili Virginitatis inter tot pericula conseruata laude coniuncta. Duo adhuc sunt, quæ mihi de illo & coram dixit & scripto testata reliquit vir fide longè dignissimus, P. Franciscus Vascus Mediolanensis Prouinciæ præpositus Prouincialis cum in xi. Congregatione hic versaretur. Alterum est insignis Christophori erga suam vocationem amor hoc exëplo demonstratus. Thomas Ferrerius Christophori pater, cum extremo senio vrgeri se pensitiferet ad mortem; testamentum suum Christophoro misit, vt illud quo vellet modo accommodaret; se enim ita illud compositurum quemadmodum ipse vellet. Accepto testamento Christophorus legit de se ferè ita scriptum.

Si verò P. Christophorus Ferrerius vnicus meus filius per morbum aut alia de causâ in religione non persisteret, sed ad sæculum reuertetur; eo casu rescindo quicquid constitui: & illum omnium omnino bonorum meorum hæredem constituo. Hæc lecta in huc modum vertit Christophorus, & patrem promissi memorem esse iussit vt ita scriberentur in testamento pro vt ipse iudicabat, nempe: si verò P. Christophorus Ferrerius vnicus meus filius per morbum vel aliâ quacumque de causâ vsque adeò esset demens, aded ingratus Deo, & adeo impius, vt religionem desereret, reuerteturque ad sæculum; eo casu pronuncio illum indignum qui mihi succedat, & sit meus hæres &c. Alterum quod in illo præteriri non debet est mansuetæ vsque ad religiosam perfectionem charitatis exemplum. Nobilis quispiam germanum patris Christophori tunc necdum in Societatem recepti interemerat; idem ipsi quoque Christophoro meditatus. Rebus iam postea pace quietâ tranquillatis; cum P. Christophorum videret, aiebat cuidam de Societate, se quotidie manè ad nostrum templum concedere, ac P. Christophori sacrificio interesse, & si aude-rem, aiebat, vellem me ad eius pedes pro veniâ petenda abiicere. Audiit hæc è Patre illo cui ea dicta fuerant, P. Christophorus; & respondit. Est equidem cur nobilis ille vir sacrificio diuino cum ei operor quotidie tam diligenter interfuit. Ego enim in diuino sacrificio quotidie pro illo nominatim Deo supplex fio. Aded semper cordi erat Christophoro, ei à quo petissima acceperat, id quod optimum posset, rependere.

XXX. DIE